

ѣкагѡ престѡла, всегда, катѡ ѣднѧ велеглас-
на трѡба, великимъ гласомъ проповѣда по
сичкитѣ цѣркви на неговата епархїа: и при
дрѹгитѣ мѡ душеполѣзны повчѣнїета всегда
говѡри и дѹма, чи нѣсть дрѹго, ѡсвѣнь оу-
чѣнїето, коѣто и нашето спасѣнїе ще прине-
сѣ, и дрѹгото наше благополѹчїе ще привле-
чѣ, и за това и самъ азъ многѡ пѧти го
самъ слышалъ, и сичкитѣ мѡ епархїѡтѣ сви-
дѣтельствѡватъ, и дѹматъ: Такѡвъ намъ
подобашѣ Архїерей. (а) И макаръ сегѧ ѡ
мало врѣмѧ старостїю повѣждѣнъ, и тѣлес-
ною немошїю изнемогълъ, та неможе катѡ
пѡ предѧ ѡвщѡ да проповѣда, нѡ и напо-
стѣлата си катѡ лежи, когѧ са случѧ да са
ѣвѧтъ предъ него или посещѣнїѧ ради, или
за дрѹго нѣщо некойси оученїюлюбцы, со
слезѧмы вопїетъ и говоритъ: „Ѣада! трѡди-
„ тѣса ѡ просвѣщенїи вѧшетѡ Ѳтѣчества и
„ рѡда.“

И пакъ прѣсвѣщеннѣйшїи Митрополитъ
Фїлїппѡпѡаскїи ГОСПОДІНЪ ГОСПОДІНЪ

3 *

НІ-

(а) Евр: гл: 5. ст: 15.